

Čís. 3714.

Ex offio obhájce ustanovený jen pro hlavní přelíčení musí připojit k provedení zmáteční stížnosti ohlášené přímo obžalovaným plnou moc.

!Rozh. ze dne 21. prosince 1929, Zm I 432/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vrátil spisy krajskému soudu v Táboře, by k nim připojil plnou moc Dr Karla F-a, advokáta v T., který provedl zmáteční stížnost, ohlášenou přímo obžalovaným, ač byl ustanoven obhájcem ex offio jen pro hlavní přelíčení.

Čís. 3715.

Přes platné zákonné předpisy o ochraně osobní svobody jsou oprávněny stíhati a zadržeti osobu podezřelou z trestného činu za tím účelem, by mohla býti odevzdána příslušnému úřadu, nejen orgány veřejné bezpečnosti, nýbrž každý, kdokoliv nabude vědomosti o trestném činu, který má býti stíhán z povinnosti úřední (byl o to strážníkem požádán).

Zločin nedokonalého těžkého uškození na těle podle §§ 152 a 155 a) tr. zák. nepředpokládá za všech okolností, by bylo způsobeno alespoň lehké poranění; čin podle druhé věty § 155 a) tr. zák. je trestným, i když útok v úmyslu tam naznačeném nevedl ani k lehkému poranění napadeného, jest však v takovém případě uznati jen na pokus podle §§ 8, 152, 155 a) tr. zák.

Ideální souběh zločinu podle §§ 8, 152, 155 a) tr. zák. a zločinu podle § 98 b) tr. zák.

Pokud nejde o překročení obžaloby (§§ 267, 281 čís. 8 tr. ř.), byl-li obžalovaný k obžalobě pro zločin krádeže uznán vinným zločinem podílnictví na krádeži.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1929, Zm II 346/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmáteční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 29. srpna 1929, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 98 b) tr. zák., zločinem nedokonalého těžkého uškození na těle podle §§ 8, 152, 155 a) tr. zák. a zločinem podílnictví na krádeži podle §§ 185, 186 a), b) tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Proti odsouzení pro zločin podle § 98 b) tr. zák. namítá stěžovatel, dovolává se jen hmotně-právního zmatku čís. 9 a) § 281 tr. ř., že zjištěné jeho jednání nenaplnuje skutkovou podstatu vydírání, poněvadž opomenutí, jež vynucoval pohrůzkou na svých pronásledovatelích, by